

Դանիելի Գիրքը - Հարյուր տասներորդը

Հռոմի եռակի դաշինքը. Հայտնության գրքի փողերի մարգարեական նշանակության բացահայտումը

Jeff Pippenger

2024-03-01

Հայտնության իններորդ գլխի առաջին և երկրորդ վայերի իսլամը ներկայացնում էր այն դատաստանը, որ բերվեց Հռոմի վրա: Վիլյամ Միլլերը շեփորները անվանել էր «յուրահատուկ դատաստաններ», որոնք բերվեցին Հռոմի վրա, սակայն Միլլերը չէր կարող տեսնել Ժամանակակից Հռոմը՝ որպես այն եռակի դաշինքը, որ աշխարհը տանում է դեպի Արմազեդոն: Ուրիա Սմիթը գիտակցեց, որ շեփորները ներկայացնում էին Աստծո դատաստանը Հռոմի վրա, և որ հինգերորդ ու վեցերորդ շեփորները (առաջին և երկրորդ վայերը) դատաստաններ էին Կաթոլիկ եկեղեցու վրա:

«Այս փողի բացատրության համար մենք դարձյալ պիտի դիմենք պարոն Keith-ի գրություններին: Այս հեղինակը ճշմարտապես ասում է. “Մեկնաբանների միջև հազիվ թե Ապոկալիպսիսի որևէ այլ մասի վերաբերյալ լինի այնքան միատեսակ համաձայնություն, որքան հինգերորդ և վեցերորդ փողերի, կամ առաջին և երկրորդ վայերի կիրառման վերաբերյալ՝ սարակինոսների և թուրքերի նկատմամբ: Դա այնքան ակնհայտ է, որ գրեթե անհնար է այն սխալ հասկանալ: Յուրաքանչյուրին նշանակելու համար մեկ կամ երկու համարի փոխարեն, Հայտնության իններորդ գլուխն ամբողջությամբ, հավասար բաժիններով, զբաղված է երկուսի նկարագրությամբ:”

«Հռոմեական կայսրությունը, ինչպես ծագեց, այնպես էլ անկում ապրեց՝ նվաճումով. սակայն սարացիներն ու թուրքերն այն գործիքներն էին, որոնց միջոցով կեղծ կրոնը դարձավ ուրացող եկեղեցու պատուհասը. և այդ պատճառով, նախկինների նման, հինգերորդ և վեցերորդ փողերը միայն այդ անվամբ նշանակվելու փոխարեն, կոչվում են վայեր»։ Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

Միլլերն ու Սմիթը փողերի՝ որպես Հռոմի նկատմամբ Աստծո դատաստանի վերաբերյալ չհասկացան այն, որ այդ դատաստանները իրականացվեցին արեգակի պաշտամունքի պարտադրության միջոցով: 321 թվականին Կոստանդինը հրապարակեց առաջին կիրակնօրյա օրենքը, և ինը տարի անց մայրաքաղաքը Հռոմ քաղաքից տեղափոխեց Կոստանդնուպոլիս քաղաքը՝ այսպիսով սկիզբ դնելով Հռոմեական կայսրության քայքայման գործընթացին: Դանիելի տասնմեկերորդ գլխում հեթանոսական Հռոմը պետք է գերիշխանաբար իշխեր մի «Ժամանակ», որը ներկայացնում էր երեք հարյուր վաթսուն տարիները՝ մ.թ.ա. 31 թվականին Ակտիումի ճակատամարտից մինչև 330 թվականը, երբ Կոստանդինը բաժանեց թագավորությունը Արևմուտքի և Արևելքի:

Նա խաղաղությամբ պիտի մտնի նույնիսկ գավառի ամենաբերրի վայրերը, և պիտի անի այն, ինչ նրա հայրերը չեն արել, ոչ էլ նրա հայրերի հայրերը. նրանց մեջ պիտի

ցրի ավարը, կողոպուտը և հարստությունը. այո՛, մի ժամանակ էլ պիտի խորհի իր հնարքները ամրոցների դեմ: Դանիել 11:24:

Այդ երեք հարյուր վաթսուն տարիների ընթացքում Հռոմեական կայսրությունը, ըստ էության, անպարտելի էր, բայց երբ մայրաքաղաքը տեղափոխվեց Արևելք, այլևս հնարավոր չէր կառավարել այդքան հսկայական կայսրությունը: Կոստանդինը փորձեց պահպանել վերահսկողությունը՝ թագավորությունը բաժանելով իր երեք որդիների միջև, սակայն դա միայն ավելի առաջ մղեց նախկին կայսրության քայքայումը:

Երբ պապականությունը 538 թվականին զբաղեցրեց երկրի գահը, Օռլեանի երրորդ ժողովում ընդունվեց կիրակիի մասին օրենք: Այսպիսով, 606 թվականին Մուհամմեդը սկսեց իր մարգարեական ծառայությունը և խորհրդանշաբար ներկայացրեց այն փողը, որը պատմաբանները բնորոշում են որպես «ուրացող եկեղեցու պատուհաս»: Առաջին և երկրորդ վայերի պատմությունը, որ սկսվեց 606 թվականին Մուհամմեդի ծառայությամբ, ավարտվեց 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին, երբ հնչեց յոթերորդ փողը:

Երկրորդ վայը անցավ, և ահա երրորդ վայը շուտով գալիս է: Եվ յոթերորդ հրեշտակը փող հնչեցրեց, և երկնքում մեծաձայններ եղան, որ ասում էին. «Այս աշխարհի թագավորությունները եղան մեր Տիրոջը և Նրա Քրիստոսինը, և Նա պիտի թագավորի հավիտյանս հավիտենից»: Հայտնություն 11:14, 15.

Առաջին երկու Վայերի պատմության ընթացքում արևելյան Հռոմի մայրաքաղաք Կոստանդնուպոլիսը նվաճվեց 1453 թվականին, իսկ արևմուտքում պապական Հռոմը 1798 թվականին ստացավ իր մահացու վերքը: «Ուրացող եկեղեցու պատուհասը» կործանման մատնեց թե՛ քաղաքացիական, թե՛ կրոնական Հռոմը: Ժամանակակից Հռոմի եռակի միությունը իրականանում է Միացյալ Նահանգներում շուտով հաստատվելիք կիրակնօրյա օրենքով:

«Միացյալ Նահանգների բողոքականները առաջինը կլինեն, որ իրենց ձեռքերը կերկարեն անդունդի վրայով՝ Հոգեհարազատության ձեռքը բռնելու համար. նրանք կձգվեն վիհի վրայով՝ ձեռք սեղմելու հռոմեական իշխանությանը. և այս եռակի միության ազդեցության ներքո այս երկիրը Հռոմի հետքերով կգնա՝ ոտնահարելով խղճի իրավունքները»: The Great Controversy, 588.

Այդ ժամանակ երրորդ Վայի Իսլամը կկատարի Աստծո դատաստանը Ժամանակակից Հռոմի դեմ՝ նրա կողմից կիրակնօրյա երկրպագության պարտադրության պատճառով, ինչպես Նա արեց հեթանոսական Հռոմի և պապական Հռոմի հետ: Հեթանոսական Հռոմի նկատմամբ Նա գործադրեց առաջին չորս փողերը, որպեսզի մինչև 476 թվականը վերջ դնի արևմտյան Հռոմի մայրաքաղաքում հռոմեական իշխանությանը, որովհետև 476 թվականից հետո քաղաքի ոչ մի իշխող հռոմեական տոհմից չէր: 1453 թվականին Իսլամի հինգերորդ փողը վերջ դրեց արևելյան Հռոմում հռոմեական իշխանությանը: 1798 թվականին Եվրոպայի ազգերի նախկին տասնապատիկ բաժանման վրա պապական իշխանությանը վերջ դրվեց Իսլամի վեցերորդ փողի պատմության մեջ: Հռոմի քաղաքացիական թագավորության կործանումը՝ թե՛ արևմուտքում և թե՛

արևելքում, ինչպես նաև Հռոմի կրոնական թագավորության կործանումը, տեղի ունեցավ արևապաշտության հեթանոսական երկրպագության պարտադրությունից հետո:

«Միացյալ Նահանգների ժողովուրդը եղել է արտոնյալ ժողովուրդ. բայց երբ նրանք սահմանափակ են կրոնական ազատությունը, մատնեն բողոքականությունը և հովանավորեն պապականությունը, նրանց մեղքի չափը կլրանա, և «ազգային ուրացությունը» կարձանագրվի երկնքի գրքերում: Այս ուրացության արդյունքը կլինի ազգային կործանումը»: Review and Herald, May 2, 1893.

Մարգարեության եռակի կիրառությունը հաստատում է մարգարեության վերջնական կատարման բնույթը՝ հիմնվելով առաջին երկու կատարումների բնութագրերի վրա: 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին պատմության մեջ հասավ երրորդ Վայր: Այն սկզբնապես հասել էր 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին, որովհետև երրորդ Վայր յոթներորդ փողն է, և այդ փողը սկսեց հնչել այդ ժամանակ: Սակայն, ինչպես հին Իսրայելի դեպքում, ժամանակակից Իսրայելը ընտրեց ապստամբությունը և գործի ավարտին հասցնելու փոխարեն առաջ բերեց անապատում թափառելու մի ժամանակաշրջան: Ուստի երրորդ հրեշտակի կնքման ժամանակը հետաձգվեց, մինչև որ այն կրկին սկսեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին:

«Քառասուն տարի անհավատությունը, տրտունջը և ապստամբությունը հին Իսրայելին դուրս պահեցին Քանանի երկրից: Նույն մեղքերը հետաձգել են ժամանակակից Իսրայելի մուտքը դեպի երկնային Քանան: Երկու դեպքում էլ Աստծո խոստումները մեղավոր չէին: Տիրոջ անունը դավանող ժողովրդի մեջ եղած անհավատությունը, աշխարհասիրությունը, չնվիրվածությունը և երկպառակությունը մեզ այսքան տարիներ պահել են մեղքի և վշտի այս աշխարհում»: Selected Messages, գիրք 2, 69.

Աստված չի փոխվում, և Նա դատում է ըստ մատչելի լույսի: Ժամանակակից Իսրայելն ուներ ավելի շատ մատչելի լույս, քան հին Իսրայելը, և մեզ տեղեկացվում է, որ «նույն մեղքերն են հետաձգել ժամանակակից Իսրայելի մուտքը երկնային Քանան»: Եթե ժամանակակից Իսրայելը պատասխանատվության ենթարկվեր միայն այն լույսի համար, որի համար պատասխանատվության էր ենթարկվել հին Իսրայելը, ապա դա բավական կլիներ, բայց նրանք ավելի շատ լույս ունեին: Ուստի, եթե հենց «նույն մեղքերն» էին պատճառը, որ «հին Իսրայելը» «քառասուն տարի» թափառեց անապատում, ապա ժամանակակից Իսրայելը ոչ միայն 1863 թվականի ապստամբության ժամանակ վտարվեց «անապատ», այլև նույնքան անշուշտ դատապարտված էր այնտեղ մեռնելու: Նրանց «մեղքերը» մինչև այժմ հետաձգել են երրորդ հրեշտակի գործը:

«Ասաց հրեշտակը. «Երրորդ հրեշտակը նրանց կապում է, կամ կնքում, խրճերի մեջ՝ երկնային շտեմարանի համար»: Այս փոքրաթիվ խումբը հոգսաշատ տեսք ուներ, ասես ծանր փորձությունների և պայքարների միջով անցած լինեին: Եվ թվում էր, թե արևը հենց նոր էր ամպի հետևից ծագել ու շողացել նրանց դեմքերի վրա՝ պատճառելով, որ նրանք հաղթական երևան, ասես նրանց հաղթանակները գրեթե

շահված լինեին»: Վաղ գրություններ, 88:

Նույն մեղքերը, որոնք հին Իսրայելին արքայեցին, որպեսզի նա մեռնի անապատում, հետաձգել են երրորդ հրեշտակի գործը, որը եկավ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին:

«Այն բանից հետո, երբ Հիսուսը բացեց Ամենասուրբի դուռը, շաբաթի լույսը երևաց, և Աստծո ժողովուրդը փորձվեց, ինչպես հին ժամանակներում փորձվեցին Իսրայելի որդիները, որպեսզի երևար՝ արդյոք նրանք կպահեն Աստծո օրենքը: Ես տեսա երրորդ հրեշտակին, որ վեր էր ցույց տալիս՝ հիասթափվածներին ցույց տալով ուղին դեպի երկնային սրբարանի Ամենասուրբը: Երբ նրանք հավատքով մտնում են Ամենասուրբը, գտնում են Հիսուսին, և հույսն ու ուրախությունը նորից են բխում: Ես տեսա, որ նրանք հետ էին նայում՝ վերաքննելով անցյալը՝ Հիսուսի երկրորդ գալստյան հռչակումից սկսած մինչև իրենց փորձառությամբ անցնելով դեպի 1844 թվականին ժամանակի անցնելը: Նրանք տեսնում են, որ իրենց հիասթափությունը բացատրված է, և ուրախությունն ու վստահությունը կրկին կենդանացնում են նրանց: Երրորդ հրեշտակը լույս է սփռել անցյալի, ներկայի և ապագայի վրա, և նրանք գիտեն, որ Աստված իսկապես առաջնորդել է իրենց Իր խորհրդավոր նախախնամությամբ»: Վաղ գրություններ, 254:

Երրորդ հրեշտակը կնքող հրեշտակն է, և նա եկավ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին, սակայն նրա գործը հետաձգվեց նույն մեղքերի պատճառով, որոնք հին Իսրայելին պատճառ դարձան մեռնելու անապատում: 1863 թվականի ապստամբությամբ առաջացած այս հետաձգումը եղավ երրորդ հրեշտակի գործի հետաձգում, և հետևաբար կնքումը ավելի քան հարյուր տարի խոչընդոտվել և հետաձգվել է:

«[Թվեր 32:6–15, մեջբերված է:] Տե՛ր Աստված նախանձախնդիր Աստված է, սակայն Նա երկայնամիտ է այս սերնդում Իր ժողովրդի մեղքերի և հանցանքների հանդեպ: Եթե Աստծո ժողովուրդը ընթացած լինե՛ր Նրա խորհրդով, Աստծո գործը առաջ կընթանար, ճշմարտության լուրերը կհասցվեին ողջ երկրի երեսի վրա բնակվող բոլոր ժողովուրդներին: Եթե Աստծո ժողովուրդը հավատացած լինե՛ր Նրան և Նրա խոսքի կատարողները եղած լինեին, եթե պահած լինեին Նրա պատվիրանները, ապա հրեշտակը չէր գա երկնքի միջով թռչելով՝ այն պատգամով չորս հրեշտակներին, որոնք պիտի արձակեին քամիները, որպեսզի դրանք փչեին երկրի վրա, աղաղակելով. «Պահեցե՛ք, պահեցե՛ք չորս քամիները, որպեսզի նրանք չփչեն երկրի վրա, մինչև որ Աստծո ծառաներին նրանց ճակատների վրա կնիք դնեմ»: Բայց քանի որ ժողովուրդը անհնազանդ է, անշնորհակալ, անսուրբ, ինչպես հին Իսրայելը, ժամանակը երկարաձգվում է, որպեսզի բոլորը լսեն ողորմության վերջին լուրը, որ հռչակվում է բարձրաձայն: Տիրոջ գործը խոչընդոտվել է, կնքման ժամանակը՝ հետաձգվել: Շատերը չեն լսել ճշմարտությունը: Բայց Տե՛րը նրանց հնարավորություն կտա լսելու և դարձի գալու, և Աստծո մեծ գործը առաջ կգնա»:

Manuscript Releases, հատոր 15, 292.

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին երրորդ հրեշտակը կրկին եկավ, և կնքման ժամանակը, որը հետաձգվել էր 1863 թվականի ապստամբությունից ի վեր, վերստին սկսվեց: Դա երրորդ Վայի իսլամի գալուստն էր, որը նաև յոթերորդ փողն է, որ

նշանավորում է կնքման ժամանակի սկիզբը: Կնքման ժամանակը սկսվեց երրորդ հրեշտակի գալուստով՝ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին, երբ յոթերորդ փողը սկսեց հնչել, սակայն այդ փողը խոչընդոտվեց և հետաձգվեց:

Եվ այն հրեշտակը, որին տեսա կանգնած ծովի վրա և երկրի վրա, բարձրացրեց իր ձեռքը դեպի երկինք, և երդվեց Նրանով, որ կենդանի է հավիտյանս հավիտենից, Ով ստեղծեց երկինքը և այն, ինչ որ նրանում է, և երկիրը և այն, ինչ որ նրանում է, և ծովը և այն, ինչ որ նրանում է, թե այլևս ժամանակ չի լինելու. այլ յոթերորդ հրեշտակի ձայնի օրերում, երբ նա պիտի սկսի փող հնչեցնել, Աստծո խորհուրդը պիտի կատարվի, ինչպես Նա ավետել է Իր ծառաներին՝ մարգարեներին: Հայտնություն 10:5-7.

Յոթերորդ հրեշտակի «ձայնը» Հայտնության տասնութերորդ գլխի այն հրեշտակի ձայնն է, որը իջավ, երբ Նյու Յորք քաղաքի մեծ շենքերը տապալվեցին:

Եվ այս բաներից հետո տեսա մի ուրիշ հրեշտակ, որ իջնում էր երկնքից՝ մեծ իշխանություն ունենալով, և երկիրը լուսավորվեց նրա փառքով: Եվ նա գորեղ ձայնով աղաղակեց՝ ասելով. «Ընկավ, ընկավ մեծ Բաբելոնը, և դարձավ դների բնակավայր, և ամեն պիղծ հոգու ապաստան, և ամեն անմաքուր ու գարշելի թռչունի վանդակ: Որովհետև բոլոր ազգերը խմեցին նրա պոռնկության բարկության գինուց, և երկրի թագավորները պոռնկություն գործեցին նրա հետ, և երկրի վաճառականները հարստացան նրա շքեղությունների առատությունից»: Հայտնություն 18:1-3.

Իջնող հզոր հրեշտակի «ձայնը» հրամայում է հրեշտակներին պահել չորս հողմերը, որոնք ներկայացված են որպես «գայրացած ձի», որ ձգտում է սանձարձակվել և իր ճանապարհին բերել մահ ու կործանում:

«Աստծու հրեշտակները կատարում են Նրա կամքը՝ զսպելով երկրի հողմերը, որպեսզի հողմերը չփչեն ոչ երկրի վրա, ոչ ծովի վրա, և ոչ էլ որևէ ծառի վրա, մինչև որ Աստծու ծառաները կնքվեն իրենց ճակատների վրա: Հզոր հրեշտակը երևում է՝ ելնելով արևելքից (կամ արեգակի ծագումից): Այս ամենահզոր հրեշտակն իր ձեռքում ունի կենդանի Աստծու կնիքը, կամ Նրա՝ կնիքը, Ով միայն կարող է կյանք տալ, Ով կարող է ճակատների վրա արձանագրել այն նշանը կամ գրությունը, որոնց պիտի շնորհվի անմահություն, հավիտենական կյանք: Այս գերագույն հրեշտակի ձայնն էր, որ իշխանություն ուներ հրամայելու չորս հրեշտակներին՝ զսպված պահելու չորս հողմերը, մինչև որ այս գործը կատարվեր, և մինչև որ նա տար նրանց արձակելու հրավերը»: Testimonies to Ministers, 445.

Այն հրեշտակը, որ հրամայում է չորս հրեշտակներին պահել քամիները, Հայտնության տասնութերորդ գլխի այն հրեշտակն է, որ լուսավորում է երկիրը Իր փառքով, և նրա «հզոր ձայնը» յոթերորդ հրեշտակի ձայնն է:

«Եվ ի՛նչ պատկերացում է տրված Հայտնություն 7-ում՝ մեր խորհրդածության, մխիթարության և քաջալերության համար: Չորս հրեշտակներին հանձնարարված է մի գործ կատարել երկրի վրա: Սակայն Նա, Ով աշխարհը գնեց՝ Իրեն տալով որպես

դրա փրկագինը, ունի ընտրյալ սակավաթիվներ: Ովքե՞ր են նրանք: Նրանք, ովքեր պահում են Աստծո բոլոր պատվիրանները և ունեն Հիսուսի հավատը:»

«Հովհաննեսի ուշադրությունը հրավիրվեց մեկ այլ տեսարանի վրա. «Եվ տեսայ այլ հրեշտակ՝ արևելքից ելնող, կենդանի Աստծու կնիքը ունեցող» (Հայտնություն 7:2): Ո՞վ է սա: Ուխտի Հրեշտակը: Նա գալիս է արեգակի ծագումից: Նա է Բարձրալից եկող Ծագումը: Նա է աշխարհի Լույսը: «Նորանում էր կեանքը, եւ կեանքը մարդկանց լոյսն էր» (Հովհաննես 1:4): Սա Նա է, Որին Եսայիան նկարագրում է. «Որովհետեւ մեզ համար մի Մանուկ ծնուեցաւ, մեզ համար մի Որդի տրուեցաւ. եւ իշխանութիւնը պիտի լինի Նրա ուսի վրա. եւ Նրա անունը պիտի կոչուի Սքանչելի, Խորհրդատու, Հզօր Աստուած, Յաւիտենական Հայր, Խաղաղութեան Իշխան» (Եսայիա 9:6): Նա աղաղակեց, որպէս Մեկը, Ով գերազանցություն ուներ երկնքի հրեշտակների գորքերի վրա, «որոնց տրուած էր վնասել երկրին եւ ծովին», ասելով. «Մի՛ վնասէք ո՛չ երկրին, ո՛չ ծովին, ո՛չ էլ ծառերին, մինչեւ որ մեր Աստծու ծառաներին կնիք դնենք նրանց ճակատների վրա» (Հայտնություն 7:2, 3):

«Ահա այստեղ աստվածայինն ու մարդկայինը միավորված են: Հրամանը տրվում է չորս հրեշտակներին՝ զսպելու չորս հողմերը, մինչև որ ստանան Նրա կանչը: Կարդացե՛ք ամբողջ գլուխը: «Մի՛ վնասէք» աղաղակը հնչեցվում է Վերականգնողի, Փրկչի կողմից:

«Դատաստանն ու բարկությունը պետք է զսպված լինեին միայն մի կարճ ժամանակով, մինչև որ մի որոշ գործ կատարվեր: Լուրը՝ զգուշացման և ողորմության վերջին լուրը, իր գործը կատարելու մեջ ուշացվել է դրամի եսասիրական սիրով, հանգստության եսասիրական սիրով և այն գործը կատարելու համար, որ անհրաժեշտ է կատարել, մարդու անհամապատասխանությամբ: Այն հրեշտակը, որ պետք է լուսավորի երկիրը Իր փառքով, սպասել է մարդկային գործիքների, որոնց միջոցով երկնքի լույսը կարող էր շողալ, և նրանք այսպես համագործակցում են՝ իրենց սուրբ, հանդիսավոր կարևորությամբ հասցնելու այն լուրը, որը պետք է որոշի աշխարհի ճակատագիրը»: Manuscript Releases, volume 15, 222.

Երրորդ հրեշտակը, որ Քրիստոսն է, նաև այն կնքող հրեշտակն է, որ եկավ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին, սակայն Աստծո ժողովրդի անհնազանդության պատճառով Նրա գործը՝ հարյուր քառասունչորս հազարը կնքելու, հետաձգվեց մինչև 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը: Այնուհետև երրորդ Վայ-ի իսլամը տապալեց Նյու Յորքի մեծ շենքերը, և կնքման գործընթացը սկսվեց: Այդ պահին ազգերը «բարկացան, սակայն զսպված մնացին»: Հայտնության տասնութերորդ գլխի առաջին ձայնը այն ձայնն է, որ պատվիրում է չորս հրեշտակներին պահել, մինչև Աստծո ժողովուրդը կնքվում է:

Հիսուսը միշտ վերջը պատկերում է սկզբով, և 1993 թվականի փետրվարի 26-ին երրորդ Վայի իսլամը բեռնատարի վրա տեղադրված ռումբ գործարկեց Համաշխարհային առևտրի կենտրոնի Հյուսիսային աշտարակի ստորգետնյա ավտոկայանատեղում: Պայթյունի հետևանքով շենքը զգալի վնասներ կրեց, զոհվեց վեց մարդ, և ավելի քան

հազար ուրիշներ վիրավորվեցին: Թեև հարձակումը չտապալեց աշտարակները, այն Միացյալ Նահանգների տարածքում իրականացված ահաբեկչության նշանակալի գործողություն էր և նախանշեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ի իրադարձությունները:

Կնքման ժամանակը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, սակայն այն ներառում էր ութ տարի առաջ տրված նախազգուշացում: 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին Իսրայելի վրա իսլամական հարձակումը նախազգուշացում է կնքման ժամանակի ավարտի վերաբերյալ: Երբորդ Վայի մարգարեական բնութագրերը հաստատվել են առաջին երկու Վայերի մարգարեական բնութագրերով: Հայտնության իններորդ գլխի բացման համարներում պատկերված է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը:

Այդ թեման մենք կքննարկենք հաջորդ հոդվածում:

«Եթե այսպիսի տեսարաններ են գալու, այսքան ահեղ դատաստաններ՝ մեղավոր աշխարհի վրա, ապա ո՞ւր կլինի ապաստանը Աստծո ժողովրդի համար: Ինչպե՞ս նրանք պիտի պատուպարվեն, մինչև բարկությունն անցնի: Հովհաննեսը տեսնում է բնության տարերքները՝ երկրաշարժը, փոթորիկը և քաղաքական կռիվը՝ ներկայացված չորս հրեշտակների կողմից զսպված լինելով: Այս քամիները վերահսկողության տակ են, մինչև Աստված խոսք տա՝ արձակելու դրանք: Այստեղ է Աստծո եկեղեցու ապահովությունը: Աստծո հրեշտակները կատարում են Նրա կամքը՝ հետ պահելով երկրի քամիները, որպեսզի քամիները չփչեն երկրի վրա, ոչ էլ ծովի վրա, ոչ էլ որևէ ծառի վրա, մինչև Աստծո ծառաները կնքվեն իրենց ճակատների վրա: Հզոր հրեշտակը երևում է արևելքից (կամ արեգակի ծագելքից) վեր բարձրանալիս: Այս՝ հրեշտակներից ամենահզորը, իր ձեռքում ունի կենդանի Աստծո կնիքը, կամ՝ Նրա, Ով միայն կարող է կյանք տալ, Ով կարող է ճակատների վրա դրոշմել այն նշանը կամ մակագրությունը, որոնց պիտի շնորհվի անմահություն, հավիտենական կյանք: Այս գերագույն հրեշտակի ձայնն է, որ իշխանություն ունեն պատվիրելու չորս հրեշտակներին՝ զսպված պահել չորս քամիները, մինչև այս գործը կատարվեր, և մինչև ինքը կանչ տար՝ արձակելու դրանք»:

«Նրանք, ովքեր կհաղթեն աշխարհին, մարմնին և սատանային, կլինեն այն շնորհընկալները, որոնք կընդունեն կենդանի Աստծու կնիքը: Նրանք, որոնց ձեռքերը մաքուր չեն, որոնց սրտերը սուրբ չեն, չեն ունենա կենդանի Աստծու կնիքը: Նրանք, ովքեր մտադրվում են մեղք գործել և այն կատարում են, պիտի շրջանցվեն: Միայն նրանք, ովքեր Աստծո առաջ իրենց դիրքով գտնվում են մեծ հակառակության Քավության Օրվա ընթացքում իրենց մեղքերը ապաշխարողների և խոստովանողների վիճակում, պիտի ճանաչվեն և նշվեն որպես Աստծու պաշտպանությանն արժանի: Նրանց անունները, ովքեր հաստատուն կերպով նայում, սպասում և հսկում են իրենց Փրկչի հայտնությանը՝ ավելի ջերմեռանդորեն և փափագով, քան նրանք, ովքեր սպասում են առավոտին, — պիտի հաշվվեն կնքվածների շարքում: Նրանք, ովքեր, մինչ ճշմարտության ամբողջ լույսը շողում է իրենց հոգիների վրա, պիտի ունենային իրենց դավանած հավատի համապատասխան գործեր, սակայն հրապուրվում են մեղքով, իրենց սրտերում

կուռքեր են կանգնեցնում, իրենց հոգիները ապականում են Աստծո առաջ և պղծում են նրանց, ովքեր մեղքի մեջ միանում են իրենց,— նրանց անունները պիտի ջնջվեն կյանքի գրքից, և նրանք պիտի մնան կեսգիշերյան խավարի մեջ՝ իրենց ճրագների հետ իրենց անոթներում յուղ չունենալով: «Իսկ ձեզ համար, որ երկյուղ եք կրում Իմ անվան հանդեպ, պիտի ծագի Արդարության Արեգակը՝ բժշկություն Իր թների մեջ»:»

«Աստծո ծառաների այս կնիքադրումն այն նույնն է, որ տեսիլքով ցույց տրվեց Եզեկիելին: Հովհաննեսն էլ վկա էր եղել այս ամենաապշեցուցիչ հայտնությանը: Նա տեսավ ծովը և ալիքները՝ մոնչալիս, և մարդկանց սրտերը՝ վախից նվաղելիս: Նա տեսավ երկիրը շարժվելիս, և լեռները՝ ծովի մեջտեղը նետվելիս (ինչը բառացիորեն տեղի է ունենում), նրա ջրերը՝ մոնչալիս և խռովվելիս, և լեռները՝ նրա հորդումից դողալիս: Նրան ցույց տրվեցին ժանտախտներ, համաճարակ, սով և մահ, որոնք կատարում էին իրենց սարսափելի առաքելությունը»: Վկանություններ ծառայողներին, 445: